

دعای روز دوازدهم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - اللَّهُمَّ زَيِّنِي فِيهِ بِالسَّتْرِ وَالْعَفَافِ وَاسْتُرْنِي فِيهِ بِطَبَاسِ الْقُنُوعِ وَالْكَفَافِ
وَاحْمِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ وَالْإِنصَافِ وَأَمْنِي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ.
خدایا زینت ده مرا در آن با پوشش و پاکدامنی و بیوشانم در آن جامه قناعت و خودداری و وادارم نما در آن بر
عدل و انصاف و آسوده ام در آن از هر چیز که می ترسم به نگاهداری خودت ای نگه دار ترسانگان .

ضرب المثل های فارسی و آیات قرآنی

مزد آن گرفت جان برادر که کار کرد

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى (نجم / ۳۹). برای انسان جز آنچه که سعی کرده نخواهد بود .

راز نهفته در کلمه ی «الله اکبر»

اگر مؤمن بخواهد در نماز، حلقه ی جان خود را به چشمه ی زلال محبت الهی پیوند زده و با شور و اشتیاقی فراوان با معبود خویش، سخن بگوید، باید در کلمه ی زیبای «الله اکبر» با تمام وجود، دقت نماید، زیرا در باطن این ذکر شریف رازی نهفته است که حضور قلب در نماز، بدون دست یافتن به آن ناممکن است. الله اکبر با نور دلربای خود به ما می گوید: خدا بزرگتر است از اینکه با قلم و بیان ناچیزمان وصف شود، بزرگتر از فکر و خیال ما، بزرگتر از هوسها و وسوسه های شیطانی و جلوه های دنیا، این است آن راز نهفته در ذکر نورانی «الله اکبر»، است.

پیامبر گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله) در این باره می فرماید: «مَنْ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ وَ لَمْ يُحَدِّثْ فِيهِمَا نَفْسَهُ بِشَيْءٍ مِنْ أُمُورِ الدُّنْيَا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ ذُنُوبَهُ». ۳۰ هر کس دو رکعت نماز به جا آورد و در آن ذهنش به هیچ یک از امور دنیایی مشغول نباشد، خداوند گنااهش را می آمرزد.

گاهی انسان، در کنار دوستانش ساعتها به سخن می نشیند بدون اینکه احساس خستگی و ناراحتی کند ولی در نماز احساس خستگی دارد و نماز خواندن برای او ملال آور است و این نیست مگر به خاطر عدم حضور قلب در نماز. در حقیقت توجه قلبی نداشتن به خدا، لذت عبادت را از او گرفته و لذا طبیعی است که در نماز احساس خستگی و ناراحتی داشته باشد.

منابع:

۱ - نهج الفصاحه، ج ۳۰۷۵ ۲ - محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۸۵

۳ - جامع السعادات، ج ۳، ص ۳۲۷ ۴ - بحار الانوار، ج ۴۶، ص

مسابقه شماره ۱۲

به عزیزی که تا شماره آخر نشریه روزانه به تعداد بیشتری از سئوالات پاسخ دهند جوایزی اهداء خواهد شد .

۱۲ - مجرمان هنگامی که در نزد پروردگار سرافکنده حاضر می شوند چه چیزی از خداوند درخواست می کنند؟ (سوره سجده)

محل تحویل پاسخ ها: واحد قرآن و عترت، معاونت دانشجویی فرهنگی داخلی ۲۶۲ و ۳۴۳. توجه: برای پاسخ تا آخرین روز ماه مبارک رمضان فرصت دارید .

دبیرخانه ی شورای عالی اقامه نماز

واحد قرآن و عترت معاونت دانشجویی، فرهنگی
دانشگاه علوم پزشکی قزوین

هیئت تحریریه: سیدمرتضی حسینی، فاطمه رحمان پور

با نظارت: دبیر خانه شورای عالی اقامه نماز دانشگاه
منتظر نظرات و پیشنهادات شما هستیم

خدایا من در کلبه فقیرانه خود چیزی دارم که تو در عرش کیمیایی
خود نداری من چون تویی دارم و تو چون خود نداری

خوش آنان که اندر وادی عشق به معشوق عزیز خود رسیدند سلمان وار و وارسته ز دنیا شهادت را به جان خود خریدند

قصه عشق را باید با غروب بود تا دانست و با هوای ابری پاییزان و با مرغی که به ناچار پشت میله های بی احساس قفس نغمه سرایی می کند. ماجرای غم انگیز ما را در محفل شمع و پروانه بایستی شنید و با لبخندهایی پیوند خورده با اشک و در آه سوزان شنهای داغ دیده بود تا دانست

شهادت از دیدگاه قرآن، روایات و عقل

در آیات متعددی از قرآن و روایات اسلامی به بحث جهاد و شهادت پرداخته شده شهادت فنا شدن انسان برای نیل به سرچشمه نور و نزدیک شدن به هستی مطلق است. شهادت عشق به وصال محبوب و معشوق در زیباترین شکل است. شهادت مرگی از راه کشته شدن است، که شهید آگاهانه و بخاطر هدف مقدس و به تعبیر قرآن ((فی سبیل الله)) انتخاب می کند. یعنی شهید در راهی کشته می شود که هر دو ارزش آگاهانه و فی سبیل الله را داراست و چنین مرگی است که به تعبیر پیامبر ((ص)) شریفترین و بالاترین نوع مردن است (أَشْرَفُ الْمَوْتِ قَتْلُ الشَّهِادَةِ) و علی (ع) آن را گرمی ترین نوع مردن می داند. (أَكْرَمَ الْمَوْتِ أَلْقَتْ شَهِيدٌ فِي لَفْتٍ) به معنی ((گواه)) است و در اصطلاح به کسی گویند که در مجرای شهادت قرار گرفته و در راه خدا کشته می شود. شهادت نوعی از مرگ نیست بلکه صفتی از ((حیات معقول)) است. زیرا حیات معمولی که متأسفانه اکثریت انسانها را اداره می کند، همواره خود و ادامه بی پایان خود را می خواهد، لیکن در حیات معقول فرد آن زندگی پاک از آلودگی ها که خود را در یک مجموعه بزرگی به نام جهان هستی در مسیر تکاملی می بیند که پایانش منطقه جاذبه الهی است. لذا شهید همواره زنده است و حیات و معات او همواره صفتی است برای حیات طیبه و به مصداق آیه شریفه قرآن که می فرماید:

«و لا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتاً بل احياء عند ربهم يرزقون»

(۱۶۹ آ ل عمران) در قرآن مجید، حدود ده آیه به صورت صریح

درباره کسانی که در راه خدا کشته شده باشند وجود دارد. از جمله

مسائلی که در این آیات به آن اشاره شده است عبارت است از زنده بودن

شهید، رزق شهید، آموزش گناهان شهید، ضایع نشدن عمل شهید، مسرت

و خوشحالی شهید، وارد شدن در رحمت الهی و رستگاری شهید.

